

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7To/13/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8322010128
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tobiaš
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2026:8322010128.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tobiaša a sudcov JUDr. Vladimíra Monoka a JUDr. Lucie Bašistovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 26.05.2026, v trestnej veci proti obž. A. A. a B. C. pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona a iné, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/19/2022 zo dňa 31.07.2025, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o trestoch uložených obžalovanému A. A..

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

obžalovanému A. A., nar. XX.XX.XXXX v D., trvale bytom E. XXXX/X, D.,

u k l a d á :

za skutok pod bodom 2/

Podľa § 189 ods. 2 Tr. zákona účinného od 06.08.2024 v spojení s § 38 ods. 2 Tr. zákona s poukazom na § 37 písm. h) Tr. zákona, podľa § 41 ods. 2 Tr. zákona a podľa § 42 ods. 1 Tr. zákona s ú h r n n ý trest odňatia slobody na 4 (štyri) roky nepodmienečne.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona súd z r u š u j e výroky o trestoch, ktoré obžalovanému boli uložené:
- trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T/101/2019 zo dňa 23.10.2019, právoplatným dňa 22.11.2019, doručeným obvinenému dňa 29.10.2019, ktorým bol obvinenému uložený trest odňatia slobody na šesť mesiacov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Súd súčasne ruší aj všetky obsahovo nadväzujúce rozhodnutia, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.
- trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T/40/2020 zo dňa 06.04.2021, právoplatným dňa 07.06.2021, doručeným obvinenému dňa 21.04.2021, ktorým súd upustil od uloženia súhrnného trestu, pretože trest uložený trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T/101/2019 zo dňa 23.10.2019, ktorým bol obvinenému uložený trest odňatia slobody na šesť mesiacov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, súd považoval na ochranu spoločnosti a nápravu obvineného za dostatočný. Súd súčasne ruší aj všetky obsahovo nadväzujúce rozhodnutia, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona ho na výkon trestu odňatia slobody z a r a d ť u j e do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 44 Tr. zákona u p ú š ť a od uloženia ďalšieho trestu obžalovanému za skutok pod bodom 1/ rozsudku.

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie okresného prokurátora vo vzťahu k obžalovanému B. C., čo do výroku o uloženom treste.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd uznal obžalovaných za vinných, obžalovaného A. A. v bode 1/ zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona s poukázaním na § 139 ods. 1 písm. c), e) Tr. zákona, a obžalovaných A. A. a B. C. v bode 2/ zo spáchania zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona v znení účinnom od 6. augusta 2024 formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona, ktorých sa dopustili tak, že

v bode 1/

obžalovaný A. A.,

dňa 22.05.2021 v čase okolo 01:00 hod. v mieste svojho pobytu, v byte č. X na ul. E. XXXX/X F. D. pod vplyvom alkoholu najprv vulgárne nadával svojej starej mame D. D., nar. XX.XX.XXXX z D., s ktorou žil v spoločnej domácnosti, a vediac o jej láskyplnom vzťahu k nemu ako ku svojmu vnukovi spájal si s tým predpoklad, že jeho konanie neoznámí polícii, poznajúc jej vek, s ktorým si spájal nízku mieru obrany z jej strany ju v obývacej izbe bytu fyzicky začal napádať takým spôsobom, že ju jedenkrát udrel pästou do chrbta a opakovane ju udieral po tvári a do čelovo-spánkovej oblasti hlavy, oblasti nosa a vlasatej časti hlavy otvorenou rukou, v čom sa mu snažila zabrániť jeho matka F. A., ktorá na neho kričala, aby prestal, no túto nepočúval, následne po tom, čo D. D. prestal udierať a táto odišla na chodbu bytu, jej opäť vulgárne nadával slovami „ty stará kurvo“, prišiel k nej a začal ju opakovane kopáť do oblasti nôh a stehien so slovami „tu máš ty stará pičo“, ju obliat vodou, čím takýmto konaním spôsobil D. D. viaceré poranenia charakteru subdurálny hematóm v čelovo-spánkovo-temennej oblasti vpravo, subarachnoidálne krvácanie v spánkovo-temennej oblasti vpravo, zlomeninu nosa bez posunu, pohmoždenie hlavy v spánkovej oblasti vpravo, pohmoždenie ľavej ušnice a pohmoždenie ľavého predlaktia s dobou liečenia a obmedzeniami v obvyklom spôsobe života v trvaní 21 dní,

v bode 2/

obžalovaný B. C. a obžalovaný A. A.,

dňa 28.02.2019 v ranných hodinách prišli do bytu G. G. H. I. J. F. D. a priviedli so sebou K. L., ktorá mala G. G. poskytnúť sexuálne služby, k čomu ale nedošlo, následne B. C. spoločne s A. A. uviedli G. G. - ako osobe vyššieho veku, s ktorou boli v priamom osobnom kontakte v jeho domácnosti predpokladajúc, že kvôli vyššiemu veku nebude schopný dostatočne racionálne vyhodnotiť ich tvrdenie o veku K. L. - že K. L. má len štrnásť rokov a pod hrozbou, že pôjdu na políciu, dozvie sa o tom celé mesto a tým spôsobia G. G. problémy, od neho požadovali zaplatenie finančnej hotovosti 300,00 eur, ktoré pri sebe G. G. nemal, preto za účelom zabezpečenia požadovanej finančnej hotovosti súhlasil s ich návrhom, aby odniesol do záložne svoje fotoaparáty, a keď sa išiel obliecť, zistil, že A. A., B. C. a K. L. z bytu odišli, pričom pri odchode mu A. A. z bytu odcudzil 2 ks kompaktných fotoaparátov - zn. Nikon a zn. Olympus, čím A. A. odcudzením vecí spôsobil G. G. škodu vo výške najmenej 500,00 eur a následne G. G. zavolať na posledné číslo v mobilnom telefóne a hovor prijal B. C., ktorý sa po chvíli vrátil a následne spolu odišli do záložne, kde G. G. založil fotoaparát PENTAX za sumu 40,00 eur, ktorú odovzdal B. C.,

Za to im uložil :

obžalovanému A. A.

za skutok pod bodom 1/ podľa § 156 ods. 2 Tr. zákona, prihliadajúc v zmysle § 38 ods. 2 Tr. zákona, na § 37 písm. m) Tr. zákona, podľa § 53 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona trest domáceho väzenia na 1 rok. Podľa § 53 ods. 3 Tr. zákona súd určil, že obžalovaný je povinný zdržiavať sa v obydlí na adrese : M. XXX/XX, D., vrátane k nemu prináležiacich vonkajších priestorov, každý pracovný deň v čase od 17.00 hod. do 6.00 hod. nasledujúceho dňa a v dňoch pracovného pokoja a voľna po celý deň, s výnimkou času

nevyhnutného na príchod do a z miesta výkonu pracovnej činnosti a na dobu výkonu pracovnej činnosti na základe pracovnej zmluvy alebo inej pracovnej činnosti vykonávanej v súlade so Zákonníkom práce.

za skutok pod bodom 2/ a za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona, z ktorého bol uznaný za vinného trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T/101/2019 zo dňa 23.10.2019, právoplatným dňa 22.11.2019, a za spáchanie prečinu výtržníctva podľa § 346 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Tr. zákona, z ktorého bol uznaný za vinného trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T/40/2020 zo dňa 6.4.2021, právoplatným dňa 7.6.2021; podľa § 189 ods. 2 Tr. zákona v znení účinnom od 6. augusta 2024, prihladajúc v zmysle § 38 ods. 2 Tr. zákona, na § 37 písm. h) Tr. zákona, podľa § 41 ods. 2 Tr. zákona a podľa § 42 ods. 1 Tr. zákona, podľa § 53 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona v znení účinnom od 6. augusta 2024, súhrnný trest domáceho väzenia 4 roky. Podľa § 53 ods. 3 Tr. zákona súd určil, že obžalovaný je povinný zdržiavať sa v obydli na adrese : M. XXX/XX, D., vrátane k nemu prináležiacich vonkajších priestorov, každý pracovný deň v čase od 17.00 hod. do 6.00 hod. nasledujúceho dňa a v dňoch pracovného pokoja a voľna po celý deň, s výnimkou času nevyhnutného na príchod do a z miesta výkonu pracovnej činnosti a na dobu výkonu pracovnej činnosti na základe pracovnej zmluvy alebo inej pracovnej činnosti vykonávanej v súlade so Zákonníkom práce.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona súd zrušil výroky o trestoch, ktoré obžalovanému boli uložené:

- trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T/101/2019 zo dňa 23.10.2019, právoplatným dňa 22.11.2019, doručeným obvinenému dňa 29.10.2019, ktorým bol obvinenému uložený trest odňatia slobody na šesť mesiacov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Súd súčasne ruší aj všetky obsahovo nadväzujúce rozhodnutia, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

- trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T/40/2020 zo dňa 6.4.2021, právoplatným dňa 7.6.2021, doručeným obvinenému dňa 21.4.2021, ktorým súd upustil od uloženia súhrnného trestu, pretože trest uložený trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T/101/2019 zo dňa 23.10.2019, ktorým bol obvinenému uložený trest odňatia slobody na šesť mesiacov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, súd považoval na ochranu spoločnosti a nápravu obvineného za dostatočný. Súd súčasne ruší aj všetky obsahovo nadväzujúce rozhodnutia, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

obžalovanému B. C.

Podľa § 189 ods. 2 Tr. zákona v znení účinnom od 6. augusta 2024, prihladajúc v zmysle § 38 ods. 2 Tr. zákona, na § 37 písm. m) Tr. zákona trest odňatia slobody na 4 roky.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zákona v znení účinnom od 6. augusta 2024, súd výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienčne odložil a zároveň určil probačný dohľad nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe a podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona súd ustanovil skúšobnú dobu na 4 roky.

Podľa § 51 ods. 4 písm. l) Tr. zákona súd uložil obžalovanému povinnosť, ktorá je súčasťou probačného dohľadu spočívajúcu v príkaze dostaviť sa v určenom čase na príslušný útvar Policajného zboru určený podľa miesta pobytu podľa pokynov probačného a mediačného úradníka, aj opakovane.

Ďalším výrokom okresný súd podľa § 285 písm. a) Tr. poriadku obžalovaného B. C., nar. XX.XX.XXXX v D., trvale bytom N. XXXX/XX, D., t.č. C. N. XX, XXX XX D. N. L. K. J., H., pre skutok, ktorý mal podľa obžaloby spáchať tak, že: „B. C. dňa 27.09.2019 sa najprv vo večerných hodinách na parkovisku pri Mestskom úrade, ktoré sa nachádza na ul. O. v D. prihovril G. G., nar. XX.XX.XXXX z D., že má pre neho výhodnú ponuku a dá mu kontakt na ženu, ktorá mu poskytne sexuálne služby, na čo ho G. G. pozval k sebe do bytu na ul. J. v D., kde spoločne popíjali alkoholické nápoje, počas čoho B. C. využil jeho nepozornosť a z peňaženky, ktorá bola položená v priestoroch vstupnej chodby bytu, mu odcudzil jednu bankovku v nominálnej hodnote 100,- €“, spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Humenné sp. zn. Pv 347/21/7702 zo dňa 18.02.2022 v dotknutej časti oslobodil, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Podľa § 287 ods. I Tr. poriadku súd zaviazal obžalovaného B. C. zaplatiť náhradu škody poškodenej : P. O., Q. G., bytom P. XXX/XX, D., vo výške 40,00 eur.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku súd zaviazal obžalovaného A. A. zaplatiť náhradu škody poškodenej: P. O., Q. G., bytom P. XXX/XX, D., vo výške 500,00 eur.

Podľa § 288 ods. 2, ods. 3 Tr. poriadku súd poškodenú P. O., Q. G., bytom P. XXX/XX, D., so zvyškom uplatneného nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku súd zaviazal obžalovaného A. A. zaplatiť náhradu škody poškodenej F. R. B., a. s., so sídlom B. S. X, M. - J. T. B. XXX XX, IČO: XX XXX XXX, vo výške 1 464,74 eur, za poskytnutú zdravotnú starostlivosť poisťencovi - poškodenej D. D..

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote prokurátor odvolanie v neprospech oboch obžalovaných. V písomnom odôvodnení odvolania najskôr spresnil, že odvolanie smeruje u oboch obžalovaných iba proti výroku o treste. Pokračoval argumentáciou, že v tomto (v poradí druhom) rozsudku prvostupňový súd v zásade uznal vinu u oboch obžalovaných v zmysle podanej obžaloby a konanie obžalovaných náležite právne kvalifikoval, prokuratúra k tomu nemá výhrady. Prokurátor sa však nestotožnil s výrokmi o treste ani u jedného z obžalovaných. Podľa jeho názoru vzhľadom na postoj oboch obžalovaných k ich konaniu, najmä, že sa k trestnej činnosti nepriznali a svoje konanie neofutovali a ani čiastočne neuhradili poškodenej strane spôsobenú škodu, mal za to, že je nutné v záujme výchovného pôsobenia trestného konania na obžalovaných pôsobiť priamo represívne vo forme výkonu nepodmienečného trestu. Ani deklarovaný usporiadaný spôsob života obž. B. C., ani deklarovaná snaha o zmenu života u obž. A. A. na tom nič nemení. K požiadavke uložiť obom nepodmienečné tresty odňatia slobody argumentoval, že obžalovaní spochybňovali zákonnosť úkonov prípravného konania, postup orgánov činných v trestnom konaní, tendenčne hodnotili výpovede i postupy svedkov s cieľom zahmlievať fakty a zbavovať sa zodpovednosti. Z uvedeného dôvodu sa prokurátora domnieva, že aj pri plnom rešpekte práva na obhajobu doterajšie konanie a ani doterajšie odsúdenia nemali na obžalovaných výchovný vplyv, nepostačujúci je preto aj ukladaný trest tak z hľadiska individuálnej, ako aj generálnej prevencie. V spojitosti s obžalovaným B. C. bližšie uviedol, že sa nestotožňuje s obhajobou založenou na príkladnom vedení života, a to z dôvodu odsúdenia Okresným súdom M. F. H. zo dňa 17.10.2023 sp. zn. 2 Cs 341 Js 87987/23 6028, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 09.11.2023 za jazdu bez vodičského oprávnenia, resp. v čase jeho zadržania, a to na peňažný trest a zákaz činnosti. Pokračoval, že ak aj súd konštatoval, že obž. B. C. bol v minulosti právoplatne odsúdený pre zločin už spomenutým rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 4T/84/2010, túto okolnosť vo výroku o treste nezohľadnil a na hlavnom pojednávaní oboznámil správu z výkonu trestu odňatia slobody. Takýto postup prokurátor nepovažuje za zákonný. Zákomom je jasne definovaný postup v prípade zahladenia odsúdenia a v tomto prípade podľa jeho názoru dodržaný nebol. Poukázal na to, že ani lustráciou v registri trestov nebolo zistené u obž. B. C. dodnes zahladenie odsúdenia v uvedenej veci. Z tohto dôvodu je podľa prokurátora predmetné odsúdenie nutné pri ukladaní trestu až do momentu vydania rozhodnutia o jeho zahladení v zmysle ust. § 127 ods. 2) Tr. por. zohľadniť a nemožno tento postup vyriešiť ako tzv. predbežnú otázku. Preto u tohto obžalovaného z uvedeného dôvodu ide o opätovné spáchanie zločinu, ktoré v zmysle uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Tdo 59/2016 zo dňa 9.05.2017 vyvoláva právne účinky v zmysle ust. § 38 ods. 3) Tr. zákona v podobe zvýšenia dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Tomuto obžalovanému tak nebolo možné ukladať iný ako nepodmienečný trest odňatia slobody s vyššie naznačenou úpravou trestnej sadzby so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. V spojitosti s obžalovaným A. A. prokurátor uviedol, že obžalovaný bol celkovo 13 krát právoplatne odsúdený pre trestnú činnosť najmä majetkového a násilného charakteru, naposledy uložený trest odňatia slobody rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T 61/2023 zo dňa 27.9.2023 (právoplatný dňa 27.9.2023) pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona a prečin nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 ods. 1) Tr. zákona v trvaní 10 mesiacov nepodmienečne v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia vykonal dňa 2.3.2024. V tomto kontexte je záver súdu, že obžalovaný sa od 03.05.2023 neopustil protiprávnej činnosti, neprilievavý, lebo bol vo výkone trestu odňatia slobody. Podľa názoru prokurátora z hľadiska dosiahnutia účelu trestu nemožno očakávať, že súdom uložený trest domáceho väzenia u obž. A. A. vzhľadom na jeho osobu a doterajší spôsob života bude dostatočný. Na základe uvedeného prokurátor navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a v prípade splnenia procesných podmienok vo veci rozhodnúť tak, že obž. A. za skutok pod bodom 1 súd uloží nepodmienečný trest odňatia slobody v strede sadzby po jej úprave so zaradením pre výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia a za skutok pod bodom 2 a za prečin nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona, z ktorého bol uznaný za vinným trestným rozkazom Okresného súdu

Humenné sp. zn. 2T/101/2019 zo dňa 23.10.2019, právoplatným dňa 22.11.2019 a za spáchanie prečinu výtržníctvo podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona, z ktorého bol uznaný vinným trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T/40/2020 zo dňa 6.4.2021, právoplatným dňa 7.6.2021 podľa 41 ods. 2) Trestného zákona, podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody v strede sadzby po jej úprave so zaradením pre výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, s potrebou podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona. Súčasne navrhol zrušiť výroky o trestoch, ktoré obžalovanému boli uložené trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T/101/2019 zo dňa 23.10.2019, právoplatným dňa 22.11.2019 a trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T/40/2020 zo dňa 6.4.2021, právoplatným dňa 7.6.2021 a za súčasného zrušenia aj všetkých obsahovo nadväzujúcich rozhodnutí, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad. U obž. B. C. navrhol uložiť nepodmienečný trest v strede zákonnej sadzby po jej zákonnej úprave so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Obžalovaný A. dodatočne doručil už odvolaciemu súdu podanie označené ako žiadosť o vrátenie vecí do prípravného konania. Vzhľadom na to, že obžalovaný sa po vyhlásení rozsudku okresným súdom na hlavnom pojednávaní vzdal práva podať odvolanie, odvolací súd toto podanie vyhodnotil iba ako vyjadrenie k odvolaniu podanému prokurátorom. V tomto podaní obžalovaný A. žiadal o vrátenie vecí do prípravného konania, spomenul chyby zo strany OČTK v spojitosti s dokazovaním, namietol nekvalitnú obhajobu zo strany ex offo obhajcu, poukázal na porušenie zásady rovnosti zbraní, uvádzal podrobnosti ohľadom úkonu preštudovania vyšetrovacieho spisu, ohľadom zdravotných súvislostí spojených s obdobím COVIDu, tiež ohľadom okolností a rodinných súvislostí vo vzťahu ku skutku voči starej matke. Uvedené skutočnosti podľa jeho názoru preukazujú závažné porušenia a procesné chyby, nezákonnosť obžaloby i rozsudku. V závere formuloval návrh na zrušenie rozsudku. Obžalovaný zároveň pripojil aj podanie adresované Okresnému súdu Humenné i úmrtý list týkajúce sa iného civilného konania vedeného na tamomšom okresnom súde.

Obžalovaný C. už len prostredníctvom obhajcu na verejnom zasadnutí uviedol, že považuje napadnutý rozsudok za zákonný, uložený trest za primeraný, navrhol odvolanie prokurátora vo vzťahu k nemu zamietnuť.

Na základe podaného odvolania postupoval krajský súd v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. poriadku alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku. Keďže krajský súd v danom prípade nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku, preskúmal len napadnutý výrok rozsudku, teda výrok o treste u oboch obžalovaných, a po takomto preskúmaní dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je dôvodné vo vzťahu k obžalovanému A. A. a vo vzťahu k obžalovanému C. nedôvodné.

Odvolací súd v úvode len poznamenáva, že preskúmal v poradí druhý rozsudok okresného súdu v tejto veci, pričom prvým rozsudkom sp. zn. 1T/19/2022 zo dňa 6.9.2023 okresný súd uznal obžalovaného A. A. v bode 1/ zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona, s poukázaním na § 139 ods. 1 písm. c), e), f) Tr. zákona, a v bode 2 rozsudku zo spáchania zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. d) Tr. zákona, s poukázaním na § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zákona, v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona a prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. f) Tr. zákona a obžalovaného B. C. v bode 2/ zo spáchania zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. d) Tr. zákona, s poukázaním na § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zákona, v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona. Za to im okresný súd uložil týmto prvým rozsudkom obžalovanému A. A. za skutok pod bodom 1/ trest odňatia slobody v trvaní 2 roky so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia a za skutok pod bodom 2/ súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov a 4 mesiace so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia a za súčasného zrušenia výrokov o trestoch v presne špecifikovaných rozhodnutiach Okresného súdu Humenné a obžalovanému B. C. uložil za skutok pod bodom 2/ trest odňatia slobody v trvaní 3 roky a 6 mesiacov so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu

odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Ďalej v rozsudku rozhodol o oslobodení obžalovaného B. C. spod obžaloby pre tam uvedený skutok a rozhodol tiež o nárokoch poškodených.

Tento rozsudok na základe odvolaní obžalovaných a okresného prokurátora uznesením sp. zn. 7To/5/2024 zo dňa 20.11.2024 zrušil v celom rozsahu, vrátil vec súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie, pričom bližšie uviedol predovšetkým výhrady voči právnej kvalifikácii skutku pod bodom 1/ rozsudku v spojitosti s konaním obžalovaného A. v súvislosti so stavom a vekom chránenej osoby, ďalej vyjadril výhrady k právnej kvalifikácii skutku pod bodom 2/ rozsudku ako zločinu podvodu podľa § 221 Tr. zákona, a tiež k otázke samostatnosti skutku kvalifikovaného ako prečin krádeže podľa § 212 Tr. zákona u obžalovaného A.. Navyše odvolací súd usmernil okresný súd ohľadom posudzovania zahľadania odsúdenia u obžalovaného C. v nadväznosti na jeho skoršie odsúdenie pre zločin vo veci Okresného súdu Humenné vedenej pod sp. zn. 4T/84/2010, pričom naznačil, že túto otázku bude musieť ako predbežnú vyriešiť a to aj na základe vyžiadania si správy z ÚVTOS o priebehu výkonu trestu v spomenutej veci.

Po zrušení skoršieho rozsudku týmto uznesením krajského súdu následne rozhodol okresný súd teraz napadnutým rozsudkom. Predtým na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie prečítaním správy ÚVTOS O., v ktorom obž. B. C. vykonával trest v roku 2011, prečítal záverečnú správu PaMÚ Okresného súdu Humenné o výsledku predbežného šetrenia k podmienkam výkonu trestu domáceho väzenia, oboznámil správy o povesti na obžalovaného A. A. J. D., register trestov u oboch obžalovaných, evidenciu priestupkov, na hlavnom pojednávaní vypočul obžalovaného A. A., ktorý vyjadril ľútosť nad všetkým a snahu žiť riadny život, oboznámil podstatné časti spisov Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T/101/2019 a sp. zn. 1T/19/2022, z nich okrem iného aj listiny súvisiace s možnosťou vykonávať trest domáceho väzenia u obž. A..

Vzhľadom na terajším odvolaním prokurátora napadnutý výrok o treste u oboch obžalovaných sa odvolací súd sústreďuje už len na skutočnosti významné pre skúmanie týchto výrokov.

V spojitosti s obžalovaným A. A. mal okresný súd zistené, že podľa registra trestov v posledných desiatich rokoch pred spáchaním skutku 1/ (v roku 2021), bol šesťkrát odsúdený a to pre trestné činy - krádež, porušovanie domovej slobody, nebezpečné vyhrážanie, výtržníctvo a iné, avšak v období od 03.05.2023 doposiaľ nepáchal trestnú činnosť, v odpise registra trestov a v evidencii priestupkov nemá žiadne záznamy. Vzhľadom na uvedené potom pokračoval skúmaním splnenia podmienok na uloženie trestu domáceho väzenia a prihliadol aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania skutku do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, ako aj na nájdenie si zamestnania obžalovaného. Na základe toho mu potom uložil vyššie uvedené tresty.

V spojitosti s trestom u obžalovaného B. C. mal prvostupňový súd zistené, že bol rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 4T/84/2010 zo dňa 02.02.2011, právoplatným dňa 02.02.2011, uznaný za vinného (okrem iného) aj pre zločin ublíženie na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zákona, za čo mu bol uložený nepodmienečný úhrnný trest odňatia slobody na dva roky - trest vykonal 20.02.2012, a vo vzťahu k tomu odsúdeniu z pripojeného spisu Okresného súdu Humenné sp. zn. 4T/84/2010 (prečítal ho na hlavnom pojednávaní) mal zistené, že tohto zločinu ublíženie na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zákona sa B. C. dopustil ako mladistvý. Vzhľadom na to použitie § 38 ods. 5 Tr. zákona (podľa ktorého pri opätovnom spáchaní zločinu sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu; v takom prípade sa ustanovenie odseku 4 nepoužije) vylúčil, a to z poukazom na závery Najvyššieho súdu SR, že pod pojmom „opätovne“ treba vo vzťahu k tomuto ustanoveniu rozumieť spáchanie zločinu po tom, čo bol páchatel právoplatne odsúdený za iný zločin. Na tento znak sa neprihliadne v prípade, ak predchádzajúce odsúdenie za zločin je zahladené. V opačnom prípade však nie je rozhodujúci časový úsek medzi predchádzajúcim odsúdením a spáchaním nového zločinu (Najvyšší súd SR, uznesenie z 9. mája 2017, sp. zn. 3 Tdo 59/2016). Prvostupňový súd si na základe usmernenia odvolacieho súdu pre svoje rozhodnutie vyžiadal správu z ústavu na výkon trestu odňatia slobody o správaní sa obžalovaného C. vo výkone konštatovaného trestu odňatia slobody a ako predbežnú otázku vyhodnotil a rozhodol, že vzhľadom na správu z ústavu na výkon trestu odňatia slobody o výkone trestu uloženého mu v konaní 4T/84/2010 u obžalovaného B. C. boli splnené podmienky zahľadania jeho odsúdenia, pričom dostatočne v dôvodoch napadnutého rozsudku poukázal na vyriešenie tejto predbežnej otázky s poukazom na § 38 ods. 5 a § 121 Tr. zákona a aj rozhodnutie NS SR sp. zn. 3Tdo 59/2016. Na základe uvedeného obžalovanému B. C. uložil trest odňatia slobody na štyri roky, ktorého výkon

podmienečne odložil a zároveň určil probačný dohľad nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe a ustanovil skúšobnú dobu na štyri roky, tiež uložil obžalovanému povinnosť, ktorá je súčasťou probačného dohľadu spočívajúcu v príkaze dostaviť sa v určenom čase na príslušný útvar Policajného zboru určený podľa miesta pobytu podľa pokynov probačného a mediačného úradníka, aj opakovane. Tento trest prvostupňový súd odôvodnil predovšetkým tým, že ho považuje za primeraný a jeho uloženie je plne v súlade so zásadami pre ukládanie trestov podľa Trestného zákona, aj tu zohľadnil okolnosti súvisiace so skutkom, osobu obžalovaného, odstup času od spáchania skutku a pracovné uplatnenie obžalovaného v zahraničí, preto má za to, že uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody by bolo pre páchatel'a neprimerane prísne.

Odvolačný súd vzhľadom na odvolanie prokurátora smerujúce iba proti výrokom o trestoch vo vzťahu k oboj obžalovaným na verejnom zasadnutí dokazovanie nedopĺňal a neopakoval, porovnal len aktuálne odpisy registrov trestov oboj obžalovaných a tiež evidencie priestupkov a správnych deliktov u oboj.

Odvolačný súd dospel po preskúmaní veci, doplnení dokazovania a po zohľadnení zásad ukládania trestov v intenciách § 34 Tr. zákona k záveru, že tresty domáceho väzenia u obžalovaného A. A. napadnutými výrokmi rozsudku za skutky pod bodom 1. a 2. rozsudku sú neprimerane mierne, nevystihujú zásady ukládania trestov tak, aby ich bolo možné označiť ako spravodlivé, teda sa stotožnil s názorom prokurátora, že tomuto obžalovanému je potrebné uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody. Na rozdiel od tohto obžalovaného, u ktorého teda neboli splnené materiálne podmienky pre iné závery predovšetkým vzhľadom na následnú protiprávnu činnosť, u obžalovaného B. C. považuje odvolací súd uložený trest súdom prvého stupňa za primeraný a zákonný, preto sa v tomto smere s odvolaním prokurátora nestotožnil.

U obžalovaného A. A. ako dôležité považoval odvolací súd zistenia, že podľa odpisu registra trestov bol obžalovaný A. doposiaľ 13 krát súdne trestaný. Pritom je veľmi dôležité, že aj v čase po spáchaní terajších skutkov (skutok 1/ február 2019 a skutok 2/ máj 2021) bol viackrát odsúdený. V konaní vedenom Okresným súdom Humenné pod sp. zn. 2T/101/19 bol odsúdený pre prečin podľa § 360 Tr. zákona spáchaný v júli 2019, pričom vykonal celý trest 6 mesiacov dňa 29.1.2020, vo veci sp. zn. 3T/40/2020 bol odsúdený pre prečin podľa § 364 Tr. zákona za skutok z júna 2019, v konaní bolo upustené od uloženia súhrnného trestu, v konaní pod sp. zn. 4T/157/2020 bol odsúdený pre prečin podľa § 245 Tr. zákona za skutok z augusta 2020, celý 4 mesačný trest vykonal dňa 20.1.2022, v konaní pod sp. zn. 3T/61/2023 bol odsúdený pre viac prečinov podľa § 364 Tr. zákona a § 360 Tr. zákona, uložený trest 10 mesiacov vykonal dňa 2.3.2024. Vo vzťahu k tomu ostatnému odsúdeniu potom konštatoval okresný súd, že od 3.5.2023 (spáchanie skutku v tejto inej veci) sa obžalovaný nedopustil žiadnej trestnej činnosti. Tu najskôr musí odvolací súd prisvedčiť reakcii prokurátora na toto konštatovanie, že obžalovaný bol až do 2.3.2024 vo výkone trestu uloženého v tomto ostatnom konaní, a tak už len z tohto dôvodu súdom uvedená doba nesvedčí priamo v jeho prospech. Avšak nemohol odvolací súd neprihliadnuť na to, že obžalovaný od momentu spáchania terajších dvoch skutkov ďalej a opakovane pokračoval v páchaní rôznej trestnej činnosti. Pritom jednoznačne ani každé ďalšie odsúdenie ho od ďalšieho protiprávneho konania neodrádzalo. Zjavná je teda u obžalovaného vo všeobecnosti výrazne znížená miera odradzujúcich účinkov miernych trestov. Čo však považoval odvolací súd za dôležitejšie je to, že ak pri prvom odsudzujúcom rozsudku bol tomuto obžalovanému uložený oveľa prísnejší trest za menej závažný trestný čin podvodu podľa vtedy účinného § 221 ods. 3 Tr. zákona, nebolo by podľa názoru odvolacieho primerané po správnom prekvalifikovaní jeho konania na zločin vydierania podľa § 189 ods. 2 Tr. zákona ukladať trest oveľa miernejší, pretože ani plynutie času, ani ďalšie skutočnosti uvedené okresným súdom pre takéto radikálne zmiernenie trestu neboli dostatočné. Navyše ani obžalovaného „mimotrestná“ aktivita nebola v súlade so zákonom, pretože podľa evidencie priestupkov mu pribudli 3 záznamy o priestupkoch, a ak priestupok v roku 2020 nebol nijako relevantný pre terajšie rozhodovanie o treste (neuposlúchnutie výzvy), oba ďalšie priestupky spáchané po skutku pod bodom 2/, priestupok z roku 2022 spočívajúci v drobnom ublížení na zdraví a krádeže v roku 2023 jednoznačne svedčia o potrebe reagovať na jeho konanie prísnejšími trestami, hoci od spáchania teraz prejednávaných skutkov uplynul dlhší čas.

Na základe uvedeného potom odvolací súd s poukazom na § 34 ods. 1 Tr. zákona (trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných

činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou) a § 34 ods. 2 Tr. zákona (páchatel'ovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody) a v zmysle tam vyjadrených zásad pre ukládanie trestov dospel k záveru, že vo vzťahu ku skutku pod bodom 1/ je možné u obžalovaného A. A. podľa § 44 Tr. zákona upustiť od uloženia ďalšieho trestu. Podľa názoru odvolacieho súdu takéto rozhodnutie odôvodňuje skutočnosť, že tohto skutku sa obžalovaný dopustil predtým ako vykonal tresty odňatia slobody uložené obžalovanému v konaniach Okresného súdu Humenné sp. zn. 4T/157/2020 a sp. zn. 3T/61/2023, a vzhľadom na tieto tresty vo výmere 4 mesiace a 10 mesiacov, ich bolo možné teraz pri posudzovaní skutku pod bodom 1/ zohľadniť ako dostatočné, a uloženie ďalšieho trestu ako nepotrebné, a to o to viac v spojení s potrestaním za ďalší skutok pod bodom 2/ a z toho plynúcim trestom uloženým obžalovanému za skutok pod bodom 2/ rozsudku vo výmere 4 roky nepodmienečne. Pri tom odvolací súd zohľadňoval aj to, že pri uložení dvoch samostatných trestov odňatia slobody by sa tieto vykonávali po sebe v nadväznosti, čo by v sumáre predstavovalo 5 rokov nepodmienečného trestu, a to by už pri odkaze na všetky už spomenuté zistené skutočnosti a zákonné zásady pre ukládanie trestov zrejme nebol trest primeraný a spravodlivý.

Vo vzťahu ku skutku pod bodom 2/ a vo vzťahu k prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona, z ktorého bol uznaný za vinného trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T/101/2019 zo dňa 23.10.2019, právoplatným dňa 22.11.2019, a prečinu výtržníctva podľa § 346 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Tr. zákona, z ktorého bol uznaný za vinného trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T/40/2020 zo dňa 6.4.2021, právoplatným dňa 7.6.2021, ak podľa § 289 ods. 2 Tr. zákona možno uložiť páchatel'ovi trest odňatia slobody v rozpätí 4 až 10 rokov, je podľa názoru krajského súdu zohľadňujúc všetky okolnosti prípadu, osobu obžalovaného, ale najmä dĺžku konania od spáchania skutku primeraným trestom zohľadňujúcim aj zistenú prirážajúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zákona a zistené podmienky pre uloženie súhrnného trestu podľa § 42 ods. 1, § 41 ods. 2 Tr. zákona u obžalovaného A. A. súhrnný trest odňatia slobody na samej spodnej hranici trestnej sadzby, teda vo výmere 4 rokov.

Súčasne potom odvolací súd zrušil výroky o trestoch, ktoré obžalovanému boli uložené trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T/101/2019 zo dňa 23.10.2019, právoplatným dňa 22.11.2019, doručeným obvinenému dňa 29.10.2019, ktorým bol obvinenému uložený trest odňatia slobody na šesť mesiacov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia a trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T/40/2020 zo dňa 6.4.2021, právoplatným dňa 7.6.2021, doručeným obvinenému dňa 21.4.2021, ktorým súd upustil od uloženia súhrnného trestu, pretože trest uložený trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T/101/2019 zo dňa 23.10.2019, ktorým bol obvinenému uložený trest odňatia slobody na šesť mesiacov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, súd považoval na ochranu spoločnosti a nápravu obvineného za dostatočný. Súd súčasne zrušil aj všetky obsahovo nadväzujúce rozhodnutia vo vzťahu k obom citovaným rozhodnutiam, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Pri rozhodovaní o tomto druhu trestu a jeho výmere zohralo významnú úlohu aj to, že do tohto uloženého súhrnného nepodmienečného trestu odňatia slobody bude obžalovanému započítaný aj predtým vykonaný trest v rozsahu 6 mesiacov vo veci Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T/101/2019, vo vzťahu ku ktorému bol súhrnný trest ukladaný, a preto vo výsledku bude musieť obžalovaný vykonať trest fakticky už v nižšej konečnej výmere.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona odvolací súd obžalovaného A. A. na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, pretože bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestných činov vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

V krátkosti krajský súd len poznamenáva, že sa nestotožnil so závermi okresného súdu v napadnutom rozsudku, keď ten argumentoval k uloženiu súhrnného trestu domáceho väzenia u tohto obžalovaného tým, že uložením takéhoto trestu nejde o porušenie zásady podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona, podľa ktorej nemožno ukladať súhrnný trest, ktorý je miernejší než trest uložený skorším rozsudkom.

V spojitosti s trestom uloženým napadnutým rozsudkom obžalovanému B. C. odvolací súd nenašiel dôvody, aby mohol vyhovieť odvolaniu prokurátora. V plnej miere sa stotožnil so závermi súdu prvého stupňa vo vzťahu k tomu obžalovanému a v detailoch na ne odkazuje.

Už len k zásadným veciam uvádza, že na rozdiel od obžalovaného A., obžalovaný B. C. v dobe od spáchania teraz prejednávaného skutku má v odpise registra trestov len jeden záznam za trestný čin spáchaný v tejto dobe, pričom ide o odsúdenie v cudzine L. M. (U. N. M., H.), okrem toho, že toto rozhodnutie nebolo uznané na území Slovenskej republiky, išlo o odsúdenie pre skutok spočívajúci v jazde bez vodičského oprávnenia alebo pri zdržaní vodičského oprávnenia s uložením trestu odňatia vodičského oprávnenia, čiže jednoznačne išlo o iný druh protiprávnej činnosti, navyše oveľa nižšej závažnosti. Nie bez významu je aj doba, ktorá uplynula od právoplatnosti tohto cudzieho rozhodnutia v novembri 2023, pričom aj túto dobu podľa krajského súdu bolo potrebné brať do úvahy, a prvostupňový súd ju aj náležite zohľadnil. Obžalovanému popritom nepribudol záznam v evidencii priestupkov.

V takejto situácii, ktorá je diametrálne odlišná od situácie u obžalovaného A. A., bolo potom uloženie trestu odňatia slobody podľa § 189 ods. 2 Tr. zákona v znení účinnom od 6. augusta 2024, prihladajúc v zmysle § 38 ods. 2 Tr. zákona, na § 37 písm. m) Tr. zákona na 4 roky a podľa § 51 ods. 1 Tr. zákona v znení účinnom od 6. augusta 2024, podmienené odloženie výkonu tohto uloženého trestu odňatia slobody a zároveň určenie probačného dohľadu nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe, ktorá bola podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona stanovená na 4 roky, aj podľa názoru krajského súdu primerané a v súlade so zákonom, zodpovedajúce zistenému skutkovému stavu. Správne bolo potom aj podľa § 51 ods. 4 písm. l) Tr. zákona uloženie povinnosti obžalovanému, ktorá je súčasťou probačného dohľadu, spočívajúcej v príkaze dostaviť sa v určenom čase na príslušný útvar Policajného zboru určený podľa miesta pobytu podľa pokynov probačného a mediačného úradníka, aj opakovane.

V spojitosti s prokurátorom namietaným postupom prvostupňového súdu ohľadom aplikácie § 38 ods. 3 Tr. zákona, ktorý súd prvého stupňa nepoužil napriek tomu, že obžalovaný už bol odsúdený pre zločin rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 4T/84/2010 a túto okolnosť vo výroku o treste nezohľadnil a na hlavnom pojednávaní oboznámil správu z výkonu trestu odňatia slobody, čo nebolo správne, je potrebné uviesť nasledovné.

Podľa § 38 ods. 3 Tr. zákona pri opätovnom spáchaní zločinu sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 121 Tr. zákona upravujúceho zahľadanie odsúdenia u mladistvého odsek 1 na mladistvého, ktorému bol uložený alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmiernený alebo odpustený trest odňatia slobody v dĺžke neprevyšujúcej jeden rok, sa hľadá, ako keby nebol odsúdený, dňom výkonu tohto trestu alebo dňom, keď bolo právoplatne od takého trestu alebo jeho zvyšku upustené a odsek 2 o tom, či sa odsúdenie mladistvého na trest odňatia slobody, na ktoré sa nevzťahuje odsek 1, zahladzuje, rozhodne súd, prihladajúc na správanie mladistvého vo výkone trestu odňatia slobody, po výkone tohto trestu. Ak bol trest podľa rozhodnutia prezidenta Slovenskej republiky zmiernený, súd takto postupuje po tom, keď bol mladistvý po výkone zmierneného trestu prepustený na slobodu.

Súd prvého stupňa správne zistil a uviedol, že obžalovaný B. C. sa skutku, za ktorý bol odsúdený rozsudkom vo veci sp. zn. 4T/84/2010, dopustil ako mladistvý. V prvom rade sa tak na neho vzťahovali vyššie citované ustanovenia, konkrétne odsek 2, pretože mu bol uložený trest dlhší ako 1 rok, a teda bolo relevantné hodnotiť jeho správanie vo výkone trestu odňatia slobody. Už v skoršom zrušujúcom uznesení odvolací súd v tejto súvislosti vyslovil názor, že pre posúdenie otázky zahľadania odsúdenia je potrebné takú správu zaobstarať. Súd prvého stupňa túto správu ÚVTOS O. – V. získal, na hlavnom pojednávaní ju ako dôkaz prečítal. Z tejto správy vyplýva, že obžalovaný bol do ústavu dodaný 15.2.2011 v inej veci, zaradený bol do diferenciacnej podskupiny „B“, adaptácia na podmienky ústavu bezproblémová, maladaptívne prejavy nezaznamenané, denný režim a ústavný poriadok dodržiaval, authority rešpektoval, správanie slušné, konflikty nevyvolával, pracovne nebol zaradený, disciplinárne odmenený ani potrestaný nebol, úroveň mentálnych schopností v pásme priemeru, aktuálne nebola prítomná agresívna tendencia. Z tejto relevantnej časti správy tak nepochybne možno uzavrieť, že podmienky pre záver o možnosti zahľadiť u obžalovaného (vtedy mladistvého) odsúdenie boli splnené. Následne sa odvolací súd stotožnil aj s takým postupom okresného súdu, keď si túto otázku zahľadanie odsúdenia vyriešil ako otázku predbežnú a potom z nej vyvodil záver pri ukladaní trestu. Odvolací súd

podotýka, že primerane odkázal prvostupňový súd na závery právnej teórie v tejto súvislosti, s týmito súhlasí aj odvolací súd, podľa všeobecne prijímaného názoru tak je síce príslušným na rozhodnutie o zahľadení odsúdenia mladistvého na nepodmienečný trest odňatia slobody súd, ktorý rozhodoval vo veci v prvom stupni, a to taktiež ihneď po prepustení mladistvého z výkonu trestu. Ak však také rozhodnutie neurobil, vyrieši otázku zahľadenia odsúdenia mladistvého ako predbežnú otázku (§ 7 Tr. poriadku) súd, ktorý rozhoduje v ďalšej trestnej veci tohto istého páchatel'a, pričom rozhodujúcim kritériom pre súdne rozhodnutie o zahľadení odsúdenia mladistvého je správanie sa mladistvého vo výkone trestu odňatia slobody. Ak teda prvostupňový súd ako prvý nasledujúci súd túto otázku pre potreby svojho rozhodovania v tejto trestnej veci predbežne vyriešil v situácii, že doteraz nebolo o nej rozhodnuté, postupoval správne. S jeho závermi tak, ako ich vo vzťahu k tejto otázke v dôvodoch rozsudku konštatoval a ako ich aj krajský súd vyššie uviedol, sa odvolací súd stotožnil aj v súvislosti, že obžalovanému C. nebolo potrebné pri určovaní druhu trestu a jeho výmery zohľadňovať zvýšenú trestnú sadzbu vzhľadom na toto už zahľadené skoršie odsúdenie pre zločin. Preto sa v konečnom dôsledku odvolací súd po náležitom vyhodnotení tak osoby obžalovaného, ako aj povahy trestnej činnosti obžalovaného, tiež po zohľadnení doby, ktorá uplynula od spáchania skutku a aj ďalší spôsob vedenia života obžalovaného C. priklonil k záverom súdu prvého stupňa a jeho výrok o treste pre tohto obžalovaného považuje za správny a zákonný, aj podľa odvolacieho súdu je trest odňatia slobody s podmienečným odkladom jeho výkonu za súčasného uloženia probačného dohľadu príliehavý.

Pokiaľ ide o výrok o náhrade škody, tento nebol napadnutý opravným prostriedkom oprávnenou osobou, preto odvolací súd len poznamenáva, že okresný súd v tomto smere prevzal argumentáciu krajského súdu v zrušujúcom uznesení, ktorou sa riadil a v jej intenciách napokon rozhodol.

Na okraj už len odvolací súd k argumentu prokurátora o potrebe zohľadniť pri určovaní druhu trestu a výšky trestu aj to, že sa obžalovaní k trestnej činnosti nepriznali a neoľutovali ho, poznamenáva, že táto skutočnosť exaktne nemohla nájsť vyjadrenie v prípadnom sprísnení trestu, pretože zatiaľ čo priznanie a oľutovanie spáchania činu je explicitne podľa zákona poľahčujúcou okolnosťou, nepriznanie sa a nevyjadrenie ľútosti priťažujúcou okolnosťou nie je.

Odvolací súd teda na základe všetkých doteraz uvedených skutočností dospieja k záveru, že odvolanie prokurátora je dôvodné, a to vo vzťahu k trestom uloženým obžalovanému A. A., zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o trestoch u obžalovaného A. A. a sám podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku, keďže mal podklad pre rozhodnutie v správne zistenom skutkovom stave v rozsudku okresného súdu, rozhodol o uložení trestu odňatia slobody za skutok pod bodom 2/ a za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona, z ktorého bol uznaný za vinného trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T/101/2019 zo dňa 23.10.2019, právoplatným dňa 22.11.2019, a za spáchanie prečinu výtržníctva podľa § 346 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Tr. zákona, z ktorého bol uznaný za vinného trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T/40/2020 zo dňa 6.4.2021, právoplatným dňa 7.6.2021, a podľa § 189 ods. 2 Tr. zákona v spojení s § 38 ods. 2 Tr. zákona s poukazom na § 37 písm. h) Tr. zákona, podľa § 41 ods. 2 Tr. zákona a podľa § 42 ods. 1 Tr. zákona, uložil obžalovanému A. A. súhrnný trest odňatia slobody na 4 roky a tiež upustil od uloženia ďalšieho trestu u obžalovaného A. A. pre skutok pod bodom 1/ podľa § 44 Tr. zákona. Len pre väčšiu prehľadnosť rozsudku zmenil postupnosť uvedených skutkov. Na výkon takto uloženého nepodmienečného trestu ho podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

V spojitosti s odvolaním prokurátora smerujúcim proti výroku o treste u obžalovaného B. C. potom odvolací súd vzhľadom na doteraz uvedené skutočnosti, nezistiac jeho dôvodnosť, zamietol odvolanie podľa § 319 Tr. poriadku.

Senát krajského súdu rozhodol jednomyseľne.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.